

Πεντηκοστάριον

Κυριακή τοῦ τοῦ Ἀντιπάσχα (τοῦ Θωμᾶ)

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος βαρύς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ
ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα
εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος. (ἐκ γ')

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 2. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων
τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων,
εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ, καὶ ἔστης
κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν
χαροποιός καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς
χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς
μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ·
Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ εἰμί, ὁ διὰ σὲ παθητός.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων
τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων,
εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ, καὶ ἔστης
κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν
χαροποιός καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς
χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς
μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ·
Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ εἰμί, ὁ διὰ σὲ παθητός.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 3. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, Χριστὲ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ
πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χειρὰς σου καὶ
πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου Ἑγερσιν,
προπιστούμενος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη·
ὅθεν ἔλεγεν· Ἦν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ
πεύθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, Χριστὲ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ
πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χειρὰς σου καὶ
πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου Ἑγερσιν,
προπιστούμενος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη·
ὅθεν ἔλεγεν· Ἦν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ
πεύθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογή

Ἐκλογή τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

Ἐνεδύσατο. Ἀλληλούϊα.

1. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο. Ἀλληλούϊα. (92:1)

2. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο. Ἀλληλούϊα. (92:1)

3. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἀλληλούϊα. (92:1)

4. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ
Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς
αἰνέσεις αὐτοῦ; Ἀλληλούϊα. (105:2)

5. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ
ἐλὲν αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ἀλληλούϊα. (106:8)

6. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν καὶ
πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Ἀλληλούϊα.
(106:9)

7. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου. Ἀλληλούϊα. (106:10)

8. Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ
σιδῆρῳ. Ἀλληλούϊα. (106:10)

9. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ
Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
Ἀλληλούϊα. (106:2)

10. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.
Ἀλληλούϊα. (106:5)

11. Ἦσθῆνησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
Ἀλληλούϊα. (106:12)

12. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτοῦς. Ἀλληλούϊα. (106:13)

13. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκοτοῦς καὶ σκιᾶς θανάτου. Ἀλληλούϊα. (106:14)

14. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀλληλούϊα. (106:16)

15. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως. Ἀλληλούϊα. (106:22)

16. Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Ἀλληλούϊα. (106:22)

17. Ὑψώσωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἀλληλούϊα. (106:32)

18. Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (77:66)

19. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (67:2)

20. Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ἀλληλούϊα. (67:2)

21. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ἀλληλούϊα. (117:24)

22. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἀλληλούϊα. (9:33)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Πεντηκοσταίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὁπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ κτίστῃ Θεῷ μου εἰ καὶ Κύριος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις
τῶν ἥλων, Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ
Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ
μνήματος, ὁπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις
ἀρόρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ
κτίστη· Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 147.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει
τὸν Θεόν σου, Σιών. (δὶς)

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν
πυλῶν σου, ἐυλόγησε τοὺς νιούς σου ἐν σοί.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει
τὸν Θεόν σου, Σιών.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δὶς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης)

Ἑωθινὸν 1.

κη' 16 - 20

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος
οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες
αὐτὸν προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν.
καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς

λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας
ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν
σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον
ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

[Ελεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ
ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ
ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίң σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου

Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου
Θωμᾶ, οὗ καὶ τὴν Ψηλάφησιν ἐορτάζομεν,
καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν
σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ode 1: Pentecostarion: Canon-1

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ὡδιὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἄισωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς
δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραήλ ἀπαλλάξαντι,
καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδι ἀβρόχῳ
ὁδηγήσαντι, ὥδην ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.
(δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ
τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος,
τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς
ἀμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ
τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος,
τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς
ἀμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Δόξα.

Ἡ βασιλὶς τῶν ὥρῶν, τῇ λαμπροφόρῳ
ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα,
δορυφοροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς
Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν
ἀναστάντα Χριστόν.

Καὶ νῦν.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου
σφραγίδες, οὐδὲ κλειθρα τῶν θυρῶν σοι
ἀντέστησαν, ἀλλ' ἐξαναστὰς ἐπέστης, τοῖς
φίλοις σου εἰρήνην Δέσποτα δωρούμενος,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὡδιὴ α΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν
λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ

θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν,
ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ode 3: Pentecostarion: Canon-1

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ὡδιὴ γ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον
πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισον με
φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος,
πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν
δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ,
τελέσας ἡμᾶς, ἐν καὶνότητι ζωῆς
πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν
δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ,
τελέσας ἡμᾶς, ἐν καὶνότητι ζωῆς
πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Δόξα.

Ἐν τάφῳ περικλεισθεὶς, τῇ περιγράπτῳ
σαρκὶ σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστὲ ἀνέστης,
θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς
Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Καὶ νῦν.

Τοὺς μώλωπας σου Χριστέ, οὓς
ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς
Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς
ἐδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Ὡδιὴ γ΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'
ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος
Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Mid-Ode Kathisma or Hypakoe
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου,
παρεγένου Σωτῆρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς
αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ode 4: Pentecostarion: Canon-1
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡιδὴ δ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ
οἰκονομίας! τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων,
θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ· Ἐξῆλθες ἐβόα σοι,
εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλόανθρωπε. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεῦσιν
ιώμενος, νυνὶ δὲ σὺν κηρίῳ μέλιτος,
τοῦ φωτισμοῦ μεταδιδούς Χριστὸς τῷ
Προπάτορι, καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκείας
μεθέξεως.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χαίρεις ἐρευνώμενος· διὸ φιλόανθρωπε
πρὸς τοῦτο, προτρέπεις τὸν Θωμᾶν,
προτείνων τῷ διαπιστοῦντι τὴν πλευράν,
κόσμῳ πιστούμενος, τὴν σὴν Χριστέ
τριήμερον Ἑγερσιν.

Δόξα.

Πλοῦτον ἀρυσάμενος, ἐκ θησαυροῦ
τοῦ ἀσυλήτου, τῆς θείας Εὐεργέτα, λόγῃ
διανοιγείσης σου πλευρᾶς, σοφίας καὶ
γνώσεως, ἀναπιμπλᾷ τὸν κόσμον ὁ Δίδυμος.

Καὶ νῦν.

Σοῦ ἡ παμμακάριστος, ὑμνεῖται γλῶσσα
ὦ Δίδυμε· πρώτη γὰρ εὐσεβῶς κηρύττει τὸν
ζωοδότην Ἰησοῦν, Θεόν τε καὶ Κύριον, ἐκ
τῆς ἀφῆς πλησθεῖσα τῆς χάριτος.

Ὡιδὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος
Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ode 5: Pentecostarion: Canon-1

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ὡιδὴ ε'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε
Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Τὴν εἰρήνην τῷ
κόσμῳ παράσχου φιλόανθρωπε. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιστὰς τοῖς φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ
Σωτὴρ, τῇ παρουσίᾳ ἅπασαν, ἀπελαύνει
τὴν κατήφειαν, καὶ σκιρτᾶν διεγείρει, τῇ
Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιστὰς τοῖς φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ
Σωτὴρ, τῇ παρουσίᾳ ἅπασαν, ἀπελαύνει
τὴν κατήφειαν, καὶ σκιρτᾶν διεγείρει, τῇ
Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα.

Ὡ τῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ
Θωμᾶ, φρικτῆς ἐγχειρήσεως! τολμηρῶς γὰρ
ἐψηλάφησε τὴν πλευρὰν, τὴν τῷ θεῷ πυρὶ
ἀπαστράπτουσαν.

Καὶ νῦν.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν,
τὴν τοῦ Θωμᾶ ἀνέδειξας· σὺ γὰρ πάντα τῇ
σοφίᾳ σου, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστέ
ὡς φιλόανθρωπος.

Ὡιδὴ ε΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη,
καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ode 6: Pentecostarion: Canon-1

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ὡιδὴ ζ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
Φιλάνθρωπε, κάμῃ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν
πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον
Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας,
προτείνας εἰς ἔρευναν.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον
Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας,
προτείνας εἰς ἔρευναν.

Δόξα.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἔλεγε· Ψηλαφῶντές με
ἴδετε, ὅστέα καὶ σάρκα φοροῦντα, ἐγὼ οὐκ
ἡλλοίωμαι.

Καὶ νῦν.

Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας
ἐπέγνωκε, Θωμᾶς μὴ παρὼν σου τῇ πρώτῃ,
εἰσόδῳ Σωτῆρ ἡμῶν.

Ὡιδὴ ζ΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θεός· Ὁσὶν ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τόλμαν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὁστοῦν, πάντως ἢ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θεοῦ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ

θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν.

Στίχοι.

Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,
Σὴν Σῶτερ ὁρμὴν κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θεοῦ προεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ode 7: Pentecostarion: Canon-1

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὤδιῃ ζ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαούς, ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυΐδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμφημον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀναμέλποντες, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (δὶς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει, ἡμερῶν καὶ κυρία, ἢ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ἣ ἀγάλλεσθαι ἄξιον, τὸν καινὸν καὶ θεῖον λαόν· ἐν τρόμῳ φέρει γὰρ, καὶ αἰῶνος τὸν τύπον, ὡς ὀγδοὰς τελοῦσα τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ μόνος τολμήσας, τῇ ἀπίστῳ τε πίστει, εὐεργετήσας ἡμᾶς, Θωμᾶς ὁ Δίδυμος, λύει μὲν τὴν ζοφώδη ἄγνοϊαν τοῖς πᾶσι πέρασιν, τῇ πιστῇ ἀπιστίᾳ, ἑαυτῷ δὲ τὸν στέφανον πλέκει σαφῶς, λέγων· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Οὐ μάτην διστάσας, ὁ Θωμᾶς τῇ Ἐγέρσει σου, οὐ κατέθετο, ἀλλ' ἀναμφίλεκτον ἔσπευδεν, ἀποδείξαι ταύτην, Χριστὲ τοῖς πᾶσιν ἔθνεσιν· ὅθεν δι' ἀπιστίας πιστωσάμενος πάντας, ἐδίδαξε λέγειν· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Ἐμφόβως τὴν χειρᾶ, ὁ Θωμᾶς τῇ πλευρᾷ σου, τῇ ζωηφόρῳ Χριστέ, ἐνθεὶς ὑπότρομος ἦσθετο, ἐνεργείας Σῶτερ διπλῆς τῶν δύο φύσεων, τῶν ἐν σοὶ ἡνωμένων ἀσυγχύτως, καὶ πίστει ἐκραύγαζε, λέγων· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδιὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ode 8: Pentecostarion: Canon-1

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ὡδιὴ η'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρός, καιομένης καμίνου διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντα τούτοις, ὑμνεῖτε

Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάριον.

Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιποθήσας σου, τὴν χαρμόσουν θέαν, τὸ πρὶν ἠπίσται ὁ Θωμᾶς, ἀξιωθεὶς δὲ ταύτης, Θεὸν καὶ Κύριόν σε ἐκάλει Δέσποτα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιποθήσας σου, τὴν χαρμόσουν θέαν, τὸ πρὶν ἠπίσται ὁ Θωμᾶς, ἀξιωθεὶς δὲ ταύτης, Θεὸν καὶ Κύριόν σε ἐκάλει Δέσποτα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Τὸν ἀνασχόμενον τῆς Θωμᾶ ἀπιστίας, καὶ ὑποδείξαντα πλευράν, καὶ τῇ αὐτοῦ παλάμῃ ἀκριβολογηθέντα, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Σοῦ τὸ περίεργον, θησαυρὸν ἡμῖν ἀνέωξε Θωμᾶ· θεολογήσας γλώσση γὰρ θεοφορουμένη· Ὑμνεῖτε, ἔλεγες, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδιὴ η'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ode 9: Pentecostarion: Canon-1

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ὡδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰμός.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα
τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ
ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν
ᾧμοις μεγαλύνομεν. (δῖς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ
ὑπέρλαμπρον Χριστὲ τὴν ὁλόφωτον χάριν,
ἐν ἣ ὥραϊος κάλλει τοῖς Μαθηταῖς σου,
ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ
ὑπέρλαμπρον Χριστὲ τὴν ὁλόφωτον χάριν,
ἐν ἣ ὥραϊος κάλλει τοῖς Μαθηταῖς σου,
ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σὲ τὸν χοϊκῇ παλάμῃ, ψηλαφώμενον
πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ
τῷ τῆς αὐτοῦ θείας οὐσίας, ἐν ᾧμοις
μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα
Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ
καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ᾧμοις
μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, Ἀγνῇ
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς
Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ·
ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δῖς)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας
τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης,
τραυματισθέντι διὰ σέ, σὺν Μαθηταῖς
ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. (δῖς)

Ἔτερον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις
χορεύει, σήμερον αἴρονται κλεῖθρα, θυρῶν
καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος·
ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτῆνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὄμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν,
Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας
οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μηνήματος οὕτω
κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας,
πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους
σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθὲς σου

παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἅμετρον ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τοῦ μνήματος οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἅμετρον ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὠφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστὸς τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γινώθι με ὥστε ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι, ὁ δὲ ἐβόησεν· ὁ Θεὸς μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις, δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὠφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος,

καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευρὰν, ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ κατήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἦχος βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ
ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα

εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλοανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου

Ἅγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, οὗ καὶ τὴν Ψηλάφησιν ἐορτάζομεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν Ἡμερολόγιον:

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

ἦ·

Σύμφωνα μέ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν:

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΛΑΟΣ

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.